

Vážení adoptivní rodiče, vážení příznivci a přátelé Centra Narovinu,

přijměte od celého týmu Centra Narovinu ještě jednou velké poděkování za přízeň a podporu v roce 2015. Velice si vážíme Vašich jednorázových příspěvků na projekty v Keni i dlouho-

dobé podpory vzdělání dětí v projektu Adopce na dálku nebo při rozvoji komunitního centra Ostrova Naděje na Rusinga Island. Velmi nás potěšil také Váš zájem o dárečky z Keni - přinesly radost nejen vašim blízkým, ale také dětem z Ostrova Naděje, ke kterým výdělek z férového obchůdku putuje. Mastkové zboží, kávu, čaj, dárkové balíčky a certifikáty si můžete přes náš e-shop objednávat během celého roku (<http://www.centrum-narovinu.cz/ferovy-obchudek>).

Stále je možné přispět i do sbírky na dostavbu nové jídelny a kuchyně, více informací najdete na druhé straně. S radostí přinášíme také příběhy adoptivních rodičů, kteří se vypravili do Keni a navštívili tam „své“ děti a jejich rodiny.

Přejeme Vám pohodové čtení a nový rok plný radosti a silných příběhů.

Za Centrum Narovinu Simona Heřtusová
simona.hertusova@adopceafrika.cz

Divadlo Semafor pro Centrum Narovinu

benefiční představení

SEMAFOR MÁ ZELENOU

Jiří Suchý, Jitka Molavcová a další

Foto : Dušan Dostál

**čtvrtek 12. května
od 19 hod.**

Divadlo Semafor již od roku 2007 podporuje vzdělání Ashley Wambui z Keni v programu Adopce afrických dětí - projektu pomoci na dálku.

100 % výdělku podpoří komunitní centrum Ostrov Naděje na Rusinga Island v Keni.

Více informací brzy na našich webových stránkách.

Příběh ze zdravotního pojištění

Tungóza - typické onemocnění pro tropické a subtropické oblasti

Během zdravotní prohlídky v roce 2015 bylo Daudi Otienovi (ID v programu Adopce na dálku 41498) diagnostikováno napadení blechou písečnou (tugapenetrans) na obou nohách. Zdravotnický tým měl obavy i o ostatní členy rodiny, a proto se rozhodl léčit i je a zároveň vyhubit blechu písečnou i v domácím prostředí rodiny, což je neefektivnějším řešením. Protože situace byla závažná a infekce rozsáhlá, léčba byla spojená i s osvětou, která představovala přínos nejen pro blízkou rodinu, ale rovněž pro širší okruh rodinných příslušníků. Rodina byla instruována, jak zamezit šíření infekce a jak udržet svoje okolí bez blech písečných. Je velice vděčná za podporu, které se jí dostalo ze zdravotního pojištění. Léčba jim pomohla a dnes jsou opět schopni chůze a šťastného úsměvu.

Irene Olali, Centrum Narovinu Nairobi

Program zdravotního pojištění pro děti v programu adopce na dálku je v Keni velmi ceněn.

Náklady na zdravotní péči jsou v Keni velmi vysoké, rodiny nemají finanční prostředky na návštěvu lékaře a dětem se tak nedostává kvalitní ošetření a péče. Další roční období pojištění bude od června 2016, příspěvky i termíny zůstávají i pro tento rok stejné.

Sbírka Ostrov Naděje na dokončení kuchyně s jídelnou pro 500 dětí Ostrova Naděje na Rusinga Island v Keni

Přispějte jakoukoli částkou a pomůžete nám rozzářit úsměvy na dětských tvářích, pro které už jen vajíčko s chlebem k snídani a cukr do čaje je splněním velkého snu.

Projekt Ostrova Naděje je domovem 80 sirotků a dalších 320 dětí z těch nejchudších a nejpotřebnějších rodin malého ostrova uprostřed Viktoriina jezera, které sem každý den docházejí do školky a školy. Od února 2016 k nim přibudou také studenti nové Střední školy, kterou právě stavíme.

Provizorní kuchyň už opravdu nestačí, takže dokončení nové kuchyně s jídelnou se stalo prioritou a bylo by potřeba ji mít nejpozději v dubnu 2016 připravenou.

Z darů a benefičních akcí v minulých letech i prodeje kávy a čaje z Keni se podařilo dát dohromady finanční částku na stavbu, která byla zahájena teď v prosinci. Chybí tedy poslední obnos, který by umožnil zprovoznění a vybavení nové kuchyně s jídelnou pro více než 500 malých strávníků denně.

Celkem nám na úspěšné dokončení a vybavení chybí asi 200 000,- Kč.

Číslo účtu Centra Narovinu, o.p.s.: 19-1460510217/0100
Variabilní symbol projektu Ostrov Naděje: 900

Předem děkujeme za Vaši podporu,
Dana Feminová
dana.feminová@adopceafrika.cz

Klub přátel adopce podpořil Jackline Akinyi Ogunu

Klub přátel adopce nashromáždil k prvnímu školnímu trimestru celkem 3038 Kč. Podpořena byla holčička Jackline Akinyi Oguna (ID v programu 51955). Jackline je sirotek, od smrti svých rodičů žije u tety. Matka zemřela v roce 2007 a otec v roce 2009. Její bratranec Smokin je také v projektu adopce na dálku. Jackline je HIV pozitivní, léčí se a na léčbu reaguje velmi dobře. Ráda čte a chodí do skautského oddílu.

10-členná rodina žije ve vlastním domku z plechu o třech místnostech. Teta je švadlena a vydělá asi 20000 Ksh (cca 5000 Kč). Doma vaří na dřevěném uhlí a svítí elektřinou, vodu mají z vodovodu. Jackline chodí do 8. třídy a hledáme pro ni nového adoptivního rodiče.

Informace naleznete na <http://www.centrumnarovinu.cz/adopce/seznam-deti?-dite=51955>

Klub přátel adopce

Líbí se vám projekt podpory vzdělání dětí v Keni, ale momentální situace vám nedovoluje adoptovat si na dálku některé z dětí? Děti můžete podpořit prostřednictvím Klubu přátel adopce. Tento fond, tvořený jednorázovými příspěvky, podporuje děti, které ztratily adoptivního rodiče, a umožňuje jim dokončit si vzdělání - dochodit základní školu nebo pokračovat ve studiu na škole střední. Z fondu jsou také hrazeny náklady spojené s přestupy na školy vyšší a odborné, vzdělání dětí, které již delší dobu čekají v programu na podporu apod. Zkrátka vše, co se týká zdárného průběhu a dokončení vzdělání dětí z našeho projektu Adopce afrických dětí – projektu pomoci na dálku.

Můžete poslat jednorázovou částku, anebo posílat pravidelné či nepravidelné částky během celého roku.

Číslo účtu je 19-1460510217/0100 KB, Praha 5. Variabilní symbol Klubu přátel je 800.

Předem děkujeme za Vaši podporu a pomoc.

Novinky z komunitního centra Ostrov Naděje na Rusinga Island

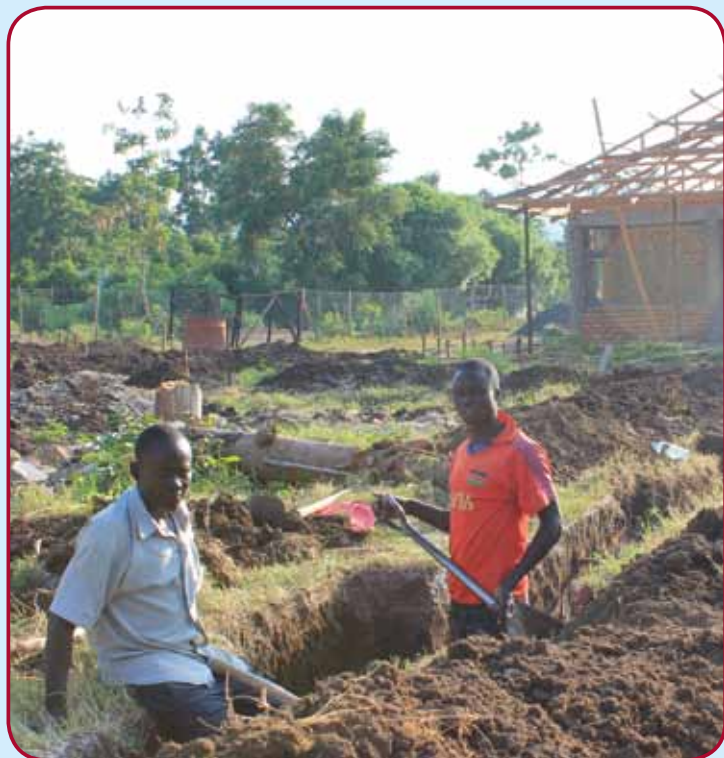

Klecový chov ryb v rámci farmy Ostrova Naděje, kde je od července 2015 v šesti plovoucích sítích 15000 tilápií. První výlovy se očekávají v únoru 2016. Ryby přispějí ke zvýšení ekonomické a potravinové soběstačnosti komunitního centra, kde se denně stravuje až 400 dětí.

Učitel Vincent ve své třídě. Hodiny se snaží obohacovat o interaktivní výukové metody, které načerpal při návštěvě škol v České republice.

Fotografie z výstavby střední školy. Projekt je spolufinancován Slovenskou agenturou pro rozvojovou spolupráci SlovakAid.

základy kuchyně

první budova učeben - zde budou laboratoře a jedna učebna

dívčí ubytovna

chlapecká ubytovna

Ostrov Naděje vzniká pomalu, postupně a především díky nadšení pro věc, dobrovolnické práci a štedrnosti různých dárců. Od samého počátku byl celý projekt vytvářen, rozvíjen a veden ve spolupráci s místními lidmi. Široká místní komunita ho vzala za vlastní a aktivně se na něm podílí. Zapojte se i vy!

Více informací www.adoptceafrika.cz - Dana Feminová, mobil 777 711 911, dana.feminova@adoptceafrika.cz

Příběhy adoptivních rodičů aneb cesty za podporovanými dětmi do Keni

Setkání s Rose

Návštěvu rovníkové Afriky jsme plánovali již delší dobu, když jsme však v průběhu roku 2015 „adoptovali“ 5-ti letou Rose z Rusinga Island, nabraly naše představy konkrétnějších obrysů. V minulosti jsme v rámci projektu adopce na dálku organizovaného jinou dobročinnou organizací přispívali na vzdělávání jedné slečny v Indii; když slečna vyrostla, začala pracovat a již nepotřebovala naši podporu, rozhodli jsme se zapojit do projektu „adopce“ organizovaného Centrem Narovinu. Potěšilo nás, že Centrum Narovinu, na rozdíl od předchozí dobročinné organizace, umožňuje osobní styk „adoptivních rodičů“ a dětí. Rozhodli jsme se na podzim roku 2015 podniknout výlet do Keni a navštívit školu Island of Hope a setkat se s „naší“ Rose.

Samotná škola Island of Hope se nachází asi 15 km od mostu podél pobřeží ostrova, po počátečních rozpacích nás tam po prašné cestě svezl asi za 50,- Kč místní motorkář-taxikář. Ve škole nás již čekali a ihned nás ubytovali v příjemném domku s vlastním příslušenstvím jen kousek od břehu jezera. Po zabydlení se jsme zjistili, že jsme dorazili právě v první školní den a tedy o to víc jsem pro místní děti atrakcí. Školu tvoří komplex budov situovaný na břehu Viktoriina jezera skládající se zejména ze tříd, učitelských kabinetů, internátu a malé kuchyně, jídelnu děti nemají, jedí tam, kde si sednou. Za kuchyní vyrůstá nová budova, která má sloužit jako střední škola. V areálu je rovněž několik menších rybníčků určených pro ryby, malá drůbežárna a několik zeleninových záhonků, vše sloužící pro potřeby školní kuchyně. Při prohlídce školy jsme dětem rozdali bonbóny, ze kterých měli obrovskou radost, bohužel jsme neměli dost pro všechny, tak alespoň nejmenší děti dostaly všechny. Ještě větší radost než sladkosti však dětem udělal fotbalový míč a několik frisbee. „Naše“ Rose z nás měla zpočátku trochu strach, není se čemu

divit, první den v životě ve škole a přijdou se na ní dívat dva cizí bílí lidé. Tento strach však velice brzy přerostl v pravé zděšení a hrůzu, když jsme ji doprovázeli ze školy domů k jejím rodičům, abychom je pozdravili a dali jim drobné dárky. Zřejmě si myslela, že si ji chceme odvézt domů, chudák holka. Rodiče Rose na nás již byli připraveni, pohostili nás výborným nilským okounem, kterého otec rybář sám ulovil, a vůbec byli moc milí. V tu chvíli již Rose pomalu začala chápat, že si ji neodvezeme, naopak že jsme jí dovezli dárky a na tváři se jí objevilo cosi, co se s trochou dobré víry dalo považovat za snahu o křečovitý úsměv. Na ostrově jsme strávili asi dva dny, které jsme vyplnili hraním si s dětmi, procházkami po ostrově, rybolovem a povídáním s místními. Ti jsou velmi milí a pro většinu z nich není bílý cizinec stále ještě běžná záležitost. Ke konci našeho pobytu si na nás Rose docela zvykla a v den našeho odjezdu za námi dokonce vyběhla ze třídy, aby se rozloučila a poděkovala, což od ní bylo nejen statečné, ale i roztomilé. Po dobu naší návštěvy Island of Hope se k nám všichni místní zaměstnanci chovali velmi příjemně a byli ochotní, ať už jsme potřebovali cokoliv. Na vlastní oči jsme viděli a při rozhovoru s ředitelem školy Joshem i slyšeli, že peníze, kterými přispíváme na vzdělání Rose, jsou opravdu stoprocentně k tomuto účelu využity.

Od začiatku až kým sa sen stal skutočnosťou

V roku 2008 som ako mladý dobrovoľník Humanistického centra Narovinu pozval Martinu Slávičkovú, vtedajšiu hlavnú koordinátorku na Slovensku, aby prišla na gymnázium v Liptovskom Mikuláši viesť seminár o rozvojovej spolupráci, globálnych problémoch a projektoch vyvíjaných Centrom Narovinu. Vtedy som ešte nemal tušenia akú veľkú odozvu to zanechá na mojich spolužiakoch, ktorí po odchode Martiny prišli za mnou s nápadom spoločne si adoptovať na diaľku jedno kenské dieťa. Pravdupovediac som nebol sprvoti k tomuto nápadu pozitívne ladený. Bol to úžasný nápad, avšak zároveň z toho plynula veľká zodpovednosť pre skupinku teenagerov bez stáleho príjmu. Nakoniec sme sa po niekoľkých dňoch náročného uvažovania teda rozhodli finančne podporovať Victora z Nairobi v štúdiu na základnej škole. Odvtedy uplynulo 7 rokov, nastúpili sme na rôzne univerzity alebo do zamestnania a preto posledné roky podporujem Victora ako jednotlivca s občasnou pomocou od bývalých spolužiakov.

Victor v každom jeho liste vyjadril nádej a modlitbu za to, aby sme sa mohli niekedy v budúcnosti stretnúť z tváre do tváre. Toto želanie bolo vzájomné a Boh nás vyslyšal, keď agentúra SlovakAid schválila projekt jednej slovenskej organizácie (Dobrá novina), ktorá si ma vybrala pre trojmesačné dobrovoľníctvo do Kene. Navždy si budem pamätať slnečnú júnovú nedeľu, kedy som prvýkrát uvidel 21-ročného mladíka Victora

prichádzajúceho na stretnutie s miestnym koordinátorom Eliasom. Určitým spôsobom to bolo rozpačité, tisíce otázok, ktoré som si držal v hlave išli zrazu bokom a jediné čo ma zaujímalo, bolo vychutnať si tú výnimočnú chvíľu. Sen sa stal skutočnosťou.

Naše prvé stretnutie pre Victora znamenalo aj prvú skúsenosť s obchodným centrom, na aké sme zvyknutí v Európe a taktiež prvýkrát jedol pizzu, ktorá je v Keni považovaná za „exotiku“. Bol to deň plný zážitkov pre obidvoch z nás. Konečne sme mali možnosť vyrozprávať si všetko to, čo sa nezmestilo do listov, ktoré sme si za posledné roky posielali. Po niekoľkých hodinách sme sa rozlúčili, vymenili telefónne čísla a dohodli na výlete do centra mesta. Totiž napriek tomu, že Victor od malička vyrastá v Nairobi, v centre mesta mal dovedy možnosť byť len jediný raz.

Z Kene som odišiel s množstvom rôznych pocitov a dojmov. Jedným z nich bola akási zmes spokojnosti a hrdosti. Victor sa ako jediný z rodiny a jeho okolia dostal na college, kde študuje elektrotechniku. Má svoje sny, vízie a plány. To, čo dostal, chce vrátiť v pomoci iným. Tvrdo na sebe pracuje, lebo ako sám hovorí sedením a sťažovaním sa nič nedosiahne. Je to mladý muž na správnom mieste.

Aj keď som mal pred 7 rokmi pochybnosti, dnes vôbec nelutujem, že som sa dal prehovoriť spolužiakmi a stali sme sa súčasťou zmysluplného projektu Adopcia na diaľku. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí za tie roky prispeli na Victorove štúdium, Matke Slávičkovej ako aj ostatným slovenským, českým a kenským koordinátorom Centra Narovinu.

Jano Jaňák

Oba príspevky byly redakčně zkráceny z důvodu omezeného místa bulletinu, celé příběhy si můžete přečíst na webových stránkách www.adopceafrika.cz.

FÉROVÝ OBCHŮDEK DÁRKY S PŘÍBĚHEM

Výrobky jsou nakoupeny přímo od keňských výrobců. Výdělek podpoří děti z komunitního centra Ostrov Naděje.

Pošli to dál!

Káva, čaj, výrobky z mastku, dárkové certifikáty a balíčky

Dárky z Keni si můžete přes náš e-shop objednávat během celého roku

**Podpořte nás na Facebooku a Instagramu,
kde najdete aktuální příspěvky několikrát týdně**

www.facebook.com/CentrumNarovinu

www.instagram.com/centrumnarovinu

